

stri, som staar nogenlunde godt, som lever under nogenlunde heldige Forhold, men man vil efter min Overbevisning standse den industrielle Udvikling, som vi have været inde paa i den sidste Snæs Aar og nu ere inde paa. — Jeg gaar saa videre, og jeg siger, at ved Siden af Toldreformen og efter min Formening i lige saa nøje Forbindelse med den, som Indkomstskatten staar med Skatteomdelingsloven, staar en forhøjet Alkoholbeskatning, Toldreformen har jo foruden den Betydning, at den regulerer Beskyttelsen — i saa Henseende gaaende mere eller mindre vidt — tillige den store Betydning, at den paa mange Punkter nedsætter den finansielle Told ganske betydelig. En saadan Nedsættelse f. Eks. paa Kul, Petroleum, Kaffe, eller hvor det nu er — jeg tager det kun som Eksempler — maa naturligvis kompenseres paa en eller anden Maade. Statskassen maa nødvendigvis have andre Midler i Stedet for, og det er jo en næsten selvfølgelig Ting, at den ikke kan faa dem ad anden Vej end gennem forhøjet Skat paa Alkohol i dens forskellige Former, dels som Brændevin, dels som Øl — der er Skatten nu allerede saa høj, at den ikke godt kan blive højere — og dels paa Vin og saa paa Tobak. Nu er det mit Syn paa Situationen at faa disse fire Skattelove gennemførte, saaledes som jeg og mange andre med mig kunne ønske dem gennemførte, altsaa Indkomstskatten med tilhørende Formueskat plus Skatteomdelingsloven og ved Siden deraf en stærkt konservativ Toldreform, som dog paa det finansielle Omraade søgte at gaa ret vidt, og dertil en forhøjet Brændevinsskat. Min Opfattelse er den, at vil man i det hele taget have noget gennemført og ikke blot stille sig paa det Standpunkt at søge at forhindre det hele, saa kan man gaa en af to Veje. Enten kan man ofre Byernes Interesser og vedtage en Toldlov, saaledes omtrent som den er foreslaaet af Regeringen. Gør man det, og de 3 nu i Landstinget liggende Love i den Form komme herved, og man saa hervede fra ikke vil vedtage en rimelig Forhøjelse af Brændevinsskatten, ja, saa kan det siges med Rette, at Skylden for, at der intet kommer ud af det, kommer til at ligge paa dette

Ting og ikke andetsteds. Men som sagt, den Vej kan efter min Overbevisning kun gaas, naar man ofrer Bybefolkningens, Industriens og Haandværkets Interesser, og derfor kan jeg ikke være med dertil. En anden Vej kunde jo tænkes, og det var den, at man sagde: Til syvende og sidst er der en nødvendig og logisk Forbindelse mellem Skatteomdelingsloven og Indkomstskatteloven og en nødvendig og logisk Forbindelse mellem Toldreformen og Brændevinsskatten; men mellem disse to Klasser af Love gives der ingen finansiell logisk Forbindelse. Ganske sikkert er der en politisk Forbindelse, og den kan være saa stor og vigtig, at man paa Grund af den kommer til slet intet at faa gennemført, men en finansiell logisk Forbindelse findes der ikke mellem dem. Længere skal jeg ikke gaa i Antydning af, hvad jeg paa dette Punkt — ja, jeg vil knap sige kunde ønske — for jeg ønsker alle fire Love gennemførte, men gennemførte saaledes, at jeg og mine Venner kunne være tilfredse med dem — men dog en Antydning af, hvad jeg i værste Fald kunde ønske, for dog at faa noget.

Jeg skal endnu gøre et Par Bemærkninger. Skønt jeg er Tilhænger af Skattereformen, hvad der jo er ret naturligt, da jeg har været en af de første, der har bragt denne Tanke frem paa Rigsdagen i gamle Dage, kan jeg dog ikke undlade at bemærke, at der paa Skattereformens begge Yderpunkter mangler noget, som nødvendigvis maa komme til, hvis den skal gøre nogen sand Nytte i Længden. Paa den ene Side mangler der ved Siden af denne Reform af Statsskatten en kommunal Skattereform. Ved en Skattereform som den foreslaaede vil Landbruget og særlig Hartkornet jo ganske vist faa en Lettelse, men denne Lettelse vil ikke faa nogen virkelig sand Betydning, før man kommer saa vidt, at man ogsaa kommunalt kan fiksere Hartkornsskatten. At det er en vanskelig Ting, at det er noget, man ikke løber til, vide vi alle, thi vi have til en vis Grad arbejdet i den Retning, i ethvert Tilfælde arbejdet paa en kommunal Skattereform i mange Aar, uden at det er lykkedes at komme til Ende dermed; men alligevel maa det være Maalet, som man skal stræbe efter, synes